

РЕШЕНИЕ

№ 1534

гр. София, 06.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **8408** по описа за **2012** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. И. Б. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 04.07.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ /НО/, 104 състав по Н. дело № 19004/2011 г.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено при съществено нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Иска се да се отмени решението на СРС и наказателното постановление.

Ответникът – СДВР-ОПП, редовно призован, в съдебно заседание не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и ОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 04.07.2012г. по нахд № 19004/2011 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО

е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 40898 от 04.05.2011 г., издадено от началник отдел „ПП“ при СДВР, с което на К. И. Б., на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Т. Ц. Б., Б. А. И. и И. В. П., както и на писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наложено е наказание, според първостепенният съд е правилно, както и съответстващо на обстоятелствата по извършване на нарушението.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 31.03.2011 г., около 14.15 часа, в [населено място], на АМ „Х.“, при разклона на [населено място] с посока на движение към [населено място], К. И. Б. е управлявал лек автомобил „Ауди 80“ с ДК [рег.номер на МПС], без платена винетна такса КЗ, валидна за републиканската пътна мрежа на МПС с допустима максимална маса не повече от 3.5 т. За констатираното нарушение, определено като такова по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП, бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 40898/31.03.2011 г., въз основа на който било издадено и НП.

При така установената фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция приема, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 104 състав е постановил съдебното решение при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Налице е отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН. При разглеждане на делото първоинстанционният съд е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, защото съдебното решение е постановено, без да бъдат събрани всички относими към спора и преценени в тяхната цялост доказателства, както и без да бъдат изяснени всички факти и обстоятелства, в резултат, на което крайните правни изводи на съда са формирани при неправилно приложение на материалния закон. Първоинстанционният съд е постановил решението си и без да обсъди основният довод на касатора за незаконосъобразност на НП, а именно, че „с. Я. е квартал на [населено място] и пътят до него не е част от републиканската пътна мрежа, а влиза в пътната мрежа на града“.

Съдът е бил длъжен да установи чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства административнонаказателното обвинение - дали е извършено административното нарушение по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП и обстоятелствата, при които то е извършено. В процесния случай касационната инстанция намира, че районният съд е следвало да събере и други относими доказателства, които са от значение за пълното изясняване на случая, като примерно доказателства относно това дали отсечката от пътя, на която се твърди, че касаторът е извършил нарушението, попада в обхвата на републиканската пътна мрежа или в обхвата на общинската пътна мрежа, включително и дали се намира на територия, обхваната от Общия устройствен план на Столична община, както и този участък от

пътя обозначен ли е със съответния пътен знак. Като не е направил необходимото да изясни фактическата обстановка по случая, районният съд е пренебрегнал основно свое задължение, каквото е служебното разкриване на обективната истина, независимо от процесуалното поведение на страните. Като следствие на така допуснатите съществени процесуални нарушения, районният съд е постановил съдебен акт, който следва да бъде отменен. Делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд за повторно събиране на доказателства и произнасяне по същество по повдигнатия предмет на спора.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 04.07.2012г. на СРС, НО, 104 състав е НЕПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде ОТМЕНЕНО. На основание чл. 222, ал. 2 от АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 04.07.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 104 състав по НАХД № 19004/2011 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.